การพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย

ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล[1] อนุสรณ์ ใจทน[2]
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร[1,2]

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาเทคนิคการเคลือบผิวเศษผ้าเหลือใช้จากกระบวนการตัดเย็บ 2) เพื่อการทดสอบความต้านทานของสารเคลือบผิวบนเศษผ้าเหลือใช้เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ 3) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า

ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาวิธีการเคลือบผิวผ้าของสูตรสารเคลือบผ้าด้วยเจลาติน พบว่า สูตรที่ 3 มีความเหมาะสมมากที่สุด (ร้อยละ 60) จึงได้นำสูตรที่ 3 ซึ่งเป็นสารเคลือบที่สามารถหาได้ทั่วไป และมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ ช่วยในการเพิ่มความทนทาน ขึ้นรูปผลิตภัณฑ์และเพิ่มอายุการใช้งานของดอกไม้ประดิษฐ์ จากการศึกษาเทคนิควิธีการเคลือบผิวผ้า พบว่าวิธีการฉีดสเปรย์พ่น มีความเหมาะสมมากที่สุด (ร้อยละ 60 จึงได้นำวิธีการฉีดสเปรย์พ่น มาใช้กับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ เนื่องจากสะดวกต่อการใช้งานเพื่อป้องกันมลภาวะต่างๆ นอกจากนี้สารเคลือบผิวยังช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรงขึ้น ทนทาน และอายุการใช้งานที่ยาวนานขึ้น ซึ่งตรงกับการทดสอบวิเคราะห์ความสะท้อนน้ำผ้า พบว่าการเคลือบโดยวิธีการฉีดสเปรย์พ่น มีผลการทดสอบอยู่ในระดับ 3 คือผิวผ้าด้านหน้า เปียกเฉพาะบริเวณที่ถูกน้ำพ่น จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกดอกไม้ที่เหมาะสมของ ผ้าฝ้าย ผ้าหม้อฮ่อม และผ้าจกสุโขทัยสำหรับนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า พบว่า ลักษณะดอกที่เหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ ดอกไฮเดรนเยีย ดอกทิวลิป และดอกกล้วยไม้ฟาแลน (ร้อยละ 80 เท่ากัน) รองลงมา ได้แก่ ดอกกล้วยไม้แวนด้า และดอกบัวหลวง (ร้อยละ 60 เท่ากัน)

คำสำคัญ : ดอกไม้ประดิษฐ์, เศษผ้าเหลือใช้, เทคนิคการเคลือบผิวผ้า

Development of Artificial Flower Products from Remnant of Fabric with Coating Technique by Community Enterprise and Artificial Craft in Khao Kaew Srisomboon, Thung Saliam, Sukhothai

Corresponding E-mail: anusorn.j@rmutp.ac.th[2]
Received 26 Jan 2023 Revised 6 Apr 2023 Accepted 17 Apr 2023

Piyatida Seehavatanakul[1] Anusorn Jaiton[2]

Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon[1,2]

Abstract

The objectives of the research on Development of Artificial Flower Products from Remnant of Fabric with Coating Technique by Community Enterprise and Artificial Craft in Khao Kaew Srisomboon, Thung Saliam, Sukhothai are as follows: 1) to study the techniques for coating the remnant of fabrics from the sewing process, 2) to test the resistance of coatings on remnant of fabrics to develop artificial flower products, and 3) to develop artificial flower products from waste with fabric coating techniques.

The results revealed that: the study of how to coat the fabric surface of the fabric coating formula with gelatin. It was revealed that the formula 3 was the most suitable (60%). As a result, the formula 3 that could be found generally and appropriate for artificial flower, to increase durability, molding and longer useful life of artificial flower products. From the study of fabric coating techniques found spray coating had the highest level of appropriateness (60%). As a result, spray coating to artificial flower products because of its convenience in order to prevent pollution. Moreover, coatings also helped to improve strength, durability, and useful life of product. These results were consistent with the result of water repellency test revealing that the test result of spray coating was in level 3, there was only sprayed on front areas surface of the fabric wet only the area that has been sprayed with water, then the experts will choose the suitable flowers of cotton fabric, Mohom fabric, and Sukhothai fabric "Jok" for developing artificial flower products using coating technique. It was found that the most suitable flowering characteristics: hydrangea, tulip, and Phalaen orchid (80% equal) followed by Vanda orchid, and waterlily (60% equal).

Keywords: Artificial flowers, Remnant of fabric, Fabric coating techniques

บทนำ

วิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยง จังหวัดสุโขทัย เป็นกลุ่มวิสาหกิจที่พึ่งพาตนเองและมีสมาชิกภายในกลุ่มที่หลากหลายทั้งบุคคลทั่วไปและคนที่มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว สมาชิกภายในกลุ่มรวมกันประมาณ 30-50 คน ประธานกลุ่มได้แก่ คุณ พรรษา มาดี เป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหวและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคของตนเองจึงจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ขึ้นมา ผลิตภัณฑ์ที่จัดจำหน่ายส่วนใหญ่ ได้แก่ ผ้าทอลายต่างๆ การตัดเย็บและการทำของ

ที่ระลึกในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ พวงกุญแจ กระเป๋าใส่โทรศัพท์ กระเป๋าใส่เหรียญ และคุณ พรรษา มาดี ก็ได้กล่าวไว้ว่า ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป เทคโนโลยีที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น อินเตอร์เน็ตที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว สินค้าที่มีเหมือนกัน ทำให้ยอดการขายของกลุ่มลดลง ประกอบกับความรู้ของคนในกลุ่มมีไม่มากนัก เคยทำแบบไหนก็ทำแบบนั้นมาโดยตลอด จึงเป็นสาเหตุที่คณะผู้วิจัย ต้องพัฒนาความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความโดดเด่นและน่าสนใจให้กับคนในกลุ่ม สร้างอัตลักษณ์ที่เป็นรูปธรรมพร้อมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคตการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสินค้าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดจำหน่าย เนื่องจากวิวัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดนิ่งของสังคม ทำให้ผู้บริโภคไม่ชอบความจำเจ และมองหาทางเลือกใหม่ของสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองอยู่เสมอ ดังนั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค โดยพัฒนารูปแบบด้านตัวผลิตภัณฑ์ ถือเป็นเครื่องมือที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งและเป็นกลยุทธ์ที่ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ในเชิงพาณิชย์ได้

ดอกไม้ประดิษฐ์หมายถึง สิ่งประดิษฐ์ที่ถูกผลิตขึ้นมาจากแรงงานฝีมือมนุษย์ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์การผลิต โดยใช้วัตถุดิบการผลิตจากธรรมชาติหรือวัตถุดิบที่เกิดจากการสังเคราะห์มาผลิตโดยผ่านขั้นตอนการดัดแปลง การอบ การย้อม การเผา และการเคลือบสารเคมี เพื่อก่อให้เกิดความสวยงาม โดยดอกไม้ที่ประดิษฐ์จะมีความเหมือนหรือไม่เหมือนธรรมชาติขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การใช้งาน โดยคุณสมบัติของดอกไม้ประดิษฐ์ที่สำคัญคือ มีความคงทน ง่ายต่อการเคลื่อนย้ายและการดูแลรักษาสามารถนำไปใช้ในการประดับในสถานที่และเป็นของที่ระลึกในโอกาสต่างๆ ดอกไม้ประดิษฐ์ในปัจจุบันและในอดีตมีความสวยงามเพราะทำจากแรงงานฝีมือของมนุษย์โดยตรง แต่ดอกไม้ประดิษฐ์มีข้อเสียที่ต้องปรับปรุง คือ เมื่อถูกน้ำโดยตรงจะทำให้กลีบของดอกมีความอ่อนตัว ไม่คงรูป และเมื่อใช้งานไปนานๆ สีจะซีดจางและมีฝุ่นละอองเกาะติดอยู่จำนวนมากและยากต่อการบำรุงรักษา ผู้บริโภคจึงจำเป็นต้องทิ้งไปทั้งที่ราคาของดอกไม้ประดิษฐ์ราคาค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับดอกไม้ของจีน (Yingcharoen, 2002)

สารเคลือบผิวกันน้ำ เป็นกลุ่มของสารเคมีที่เรียกกันว่า “Fluorinated Surfactants” หรือสารปรับสภาพผิวที่มีฟลูออรีนเป็นส่วนประกอบ สารเหล่านี้มีคุณสมบัติเด่นที่เป็นสารไม่ชอบน้ำ (hydrophobic) และไม่ชอบไขมัน (Lipo-phobic) เหมาะสำหรับใช้เป็นสารลดแรงตึงผิว ใช้ฉีดพ่นพื้นผิววัสดุเพื่อให้กันน้ำ ฝุ่น และไขมัน นอกจากนี้ สารเคลือบผิวกันน้ำ ยังเป็นสารที่มีความเสถียรต่อ อุณหภูมิและสารเคมี สามารถคงสภาพทางเคมีได้แม้ในสภาวะรุนแรง ทนกรด ทนด่าง และทนความร้อนหมายถึง สิ่งทอทั่วไปที่มีการนำ “นาโนเทคโนโลยี” มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต หรือหลังจากการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มีสมบัติพิเศษเพิ่มขึ้น เช่น กันแบคทีเรีย กันน้ำ เป็นต้น สิ่งทอนาโนโดยส่วนใหญ่จะมีอนุภาคนาโน (nanoparticles) หรือเส้นใยนาโน (nano-fiber) ปรากฏอยู่บนผิวหรือผสมอยู่เนื้อของเส้นใยผ้า หรือมีชั้นฟิล์มที่มีขนาดความบางในระดับนาโนเมตร (nano thin-film) เคลือบอยู่บนผิวของเส้นใยผ้า โดยที่อนุภาคนาโนหรือชั้นฟิล์มบางนาโนต้องมีการจัดเรียงตัวที่เป็นระเบียบและมีสมบัติใหม่เกิดขึ้นคุณสมบัติพิเศษของสิ่งทอนาโน สามารถพัฒนาได้หลายคุณสมบัติ เช่น กันน้ำหรือสะท้อนน้ำ กันรังสียูวี ยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย กันไฟฟ้าสถิต กันยับ ให้กลิ่นหอมอื่นๆ เบา และนุ่มลื่น (Bunyika, 2016)

จากการศึกษาคณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยง จังหวัดสุโขทัย ได้สัมภาษณ์คุณพรรษร มาดี ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ที่มีสมาชิกเป็นผู้พิการร่วมด้วย ได้กล่าวว่าผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ในปัจจุบันมีจำหน่ายมากมายและส่วนใหญ่มีรูปแบบที่คล้ายกัน จึงทำให้ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ ไม่มีความโดดเด่นในเชิงภาพลักษณ์เท่าที่ควร ดังนั้นคณะผู้วิจัยมีแนวความคิดที่จะนำเอาเทคโนโลยีการเคลือบผิวผ้าแบบกันน้ำซึ่งเป็นเทคนิคที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันมาผสมผสานให้เข้ากับผลิตภัณฑ์และทำการถ่ายทอดสู่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยง จังหวัดสุโขทัย เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าที่จะนำไปจำหน่ายในชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดสุโขทัย และยังเป็นการเพิ่มความรู้และพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สร้างความมั่งคั่งทางเศรษกิจชุมชนอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่มีจุดมุ่งหมายสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและการแข่งขันที่ยั่งยืน เน้นการพัฒนาความรู้ ด้านการจัดการ การตลาด องค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิตสินค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น พัฒนามาตรฐานสินค้า การสร้างตราสินค้า การจัดการเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา และการพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพของกลุ่มต่างๆ ให้สอดคล้องกับความหลากหลายของชุมชน (Yomana, 2011) โดยรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนทั่วประเทศเพื่อยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.เพื่อศึกษาเทคนิคการเคลือบผิวเศษผ้าเหลือใช้จากกระบวนการตัดเย็บ

2.เพื่อการทดสอบความต้านทานของสารเคลือบผิวบนเศษผ้าเหลือใช้เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์

3.เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า

ระเบียบวิธีวิจัย

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการประดิษฐ์ดอกไม้จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มชุมชนเย็บผ้าและงานประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย กำหนดผู้เชี่ยวชาญโดยมีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และผู้เชี่ยวชาญสำหรับทดสอบและวิเคราะห์ผล สูตรสารเคลือบผ้าเจลาติน และเทคนิควิธีการเคลือบผิวผ้า จำนวน 1 คน

2. เครื่องมือในงานวิจัย

2.1 กระบวนการในการศึกษาเทคนิคการการเคลือบผิวเศษผ้า

ศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญโดยการสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน ด้านความเหมาะสมของสูตรสำหรับสารเคลือบผ้า เจลาตินแบบผงชนิดบีที่ทำจากหนังและกระดูกของโค และกระบือ จำนวน 3 สูตร ดังตารางที่ 1 **ตารางที่ 1** แสดงส่วนผสมในแต่ละสูตรที่ใช้ในการวิจัย

สูตรที่	น้ำ (กรัม)	เจลาติน (กรัม)
1	100	20
2	100	15
3	100	10

2.2 การทดสอบความต้านทานของสารเคลือบผิวบนเศษผ้าเหลือใช้เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์

2.2.1 ลักษณะความเหมาะสมของเศษผ้า ผู้วิจัยได้นำเศษผ้าฝ้าย ผ้าหม้อฮ่อม และผ้าจกสุโขทัย ที่ผ่านการเคลือบเจลาติน ทดสอบและวิเคราะห์ผลจากเทคนิควิธีการเคลือบผิวผ้า โดยวิธีการจุ่ม วิธีการทา และวิธีการฉีดสเปรย์พ่น ที่ควรนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์

2.2.2 ข้อมูลโดยผู้เชี่ยวชาญ ใช้สถิติค่าร้อยละ และวิเคราะห์ข้อมูลแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ใช้ค่าสถิติ ค่าความถี่ นำเสนอในรูปแบบบรรยายประกอบความเรียง

2.3 ลักษณะดอกไม้ที่เหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า โดยให้ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกจากดอกไม้ 10 ชนิด

3.วิธีดำเนินการวิจัย ศึกษาข้อมูลและประดิษฐ์ดอกไม้จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า

3.1 ศึกษาวิธีการนำสารเคลือบผิวผ้ามาทดลองเคลือบผิวเศษผ้าเหลือใช้ 3 วิธีได้แก่ การทา การจุ่ม และการพ่นสเปรย์

3.2 ทดสอบความคงทนของผิวผ้าหลังการเคลือบผิวผ้าและนำผลที่ดีที่สุดมาเป็นวัสดุในการประดิษฐ์ดอกไม้ประดิษฐ์

3.3 เพื่อพัฒนาดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าเลียนแบบดอกไม้จากธรรมชาติ

3.4 ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและการประดิษฐ์ดอกไม้ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของการออกแบบและวิธีการประดิษฐ์ดอกไม้การรีด และการเข้าดอก พร้อมให้ข้อเสนอแนะและนำผลที่ได้จากการสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขและเลือกดอกไม้ที่เหมาะสมในการนำมาประดิษฐ์

3.5 พัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์และเผยแพร่องค์ความรู้แก่ชุมชนเป้าหมาย ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ระยะเวลา 2 วัน จำนวนผู้เข้ารับการอบรม 30 คน ดังนี้

-ประชุมวิทยากรและคณะดำเนินงาน และผู้ร่วมวิจัย เพื่อชี้แจงวิธีการและขั้นตอนใช้หลักสูตรการอบรม และการประเมินผล

-ทำการฝึกอบรมโดยการบรรยาย สาธิต และการฝึกปฏิบัติภายใต้การดูแลจากวิทยากร จำนวน 3 คน (วิทยากร 1 คน มีหน้าที่ดูแลผู้ฝึกอบรม 10 คน)

-ในการฝึกอบรมจะแบ่งกิจกรรมการอบรมหลักสูตรละ 2 วัน (วันละ 9 ชั่วโมง) โดยวันที่ 1 ผู้เข้ารับการอบรมจะเริ่มจากการอบรมหลักสูตร ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า ,หลักสูตร ดอกไม้ประดิษฐ์ดอกกล้วยไม้แวนด้า จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า ,หลักสูตร การพัฒนาดอกไม้ประดิษฐ์ดอกกล้วยไม้แวนด้า จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า (เข็มกลัดติดเสื้อ) ส่วนวันที่ 2 ผู้เข้ารับการอบรมจะอบรมหลักสูตร ดอกไม้ประดิษฐ์ดอกทิวลิป จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า, หลักสูตรดอกไม้ประดิษฐ์ดอกไฮเดรนเยีย จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า

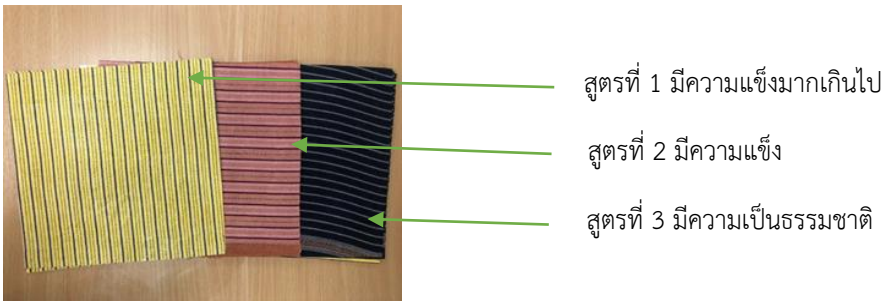
3.6 ประเมินความพึงพอใจหลังจากการถ่ายทอดการอบรมกับผู้เข้าร่วมอบรมโดยใช้ค่าสถิติค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาเทคนิคการเคลือบผิวเศษผ้าเหลือใช้จากกระบวนการตัดเย็บ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของสูตรสารเคลือบผ้าเจลาติน จำนวน 3 สูตร สูตรที่ 3 มีผู้เชี่ยวชาญเลือกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 เนื่องจากด้านความเหมาะสมของสูตรสำหรับสารเคลือบผ้าเจลาตินแบบผง ชนิดบีที่ทำจากหนังและกระดูกของโค และกระบือ ซึ่งเป็นสารเคลือบที่สามารถหาได้ทั่วไป และมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ช่วยในการเพิ่มความทนทาน และขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ได้ดี เพิ่มอายุการใช้งานให้กับดอกไม้ประดิษฐ์ที่เป็นฝีมือของคนไทยพร้อมสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ รองลงมา สูตรที่ 1และ 2 คิดเป็นร้อยละ 20 มีความแข็งมากเกินไปจนทำให้ดอกไม้ประดิษฐ์ ดูไม่เป็นธรรมชาติ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเคลือบผิวเศษผ้าเหลือใช้จากกระบวนการตัดเย็บ จำนวน 3 สูตร

สูตรที่	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
สูตรที่ 1 น้ำ 100 กรัม เจลาติน 20 กรัม	1	20
สูตรที่ 2 น้ำ 100 กรัม เจลาติน 15 กรัม	1	20
สูตรที่ 3 น้ำ 100 กรัม เจลาติน 10 กรัม	3	60

ภาพที่ 1 แสดงการเคลือบผิวเศษผ้าเหลือใช้จากกระบวนการตัดเย็บ จำนวน 3 สูตร

ผ้าที่นำมาทำดอกไม้ประดิษฐ์จะต้องทำการเคลือบเจลาตินก่อนเพื่อให้ผ้าไม่หลุดและง่ายต่อการขึ้นรูปดอกไม้ **วัตถุประสงค์ที่ 2** เพื่อการทดสอบความต้านทานของสารเคลือบผิวบนเศษผ้าเหลือใช้เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเทคนิคการเคลือบผิวผ้า จำนวน 3 วิธี พบว่า วิธีที่ 3 ผ้าเคลือบด้วยวิธีการฉีดสเปร์ยพ่น มีผู้เชี่ยวชาญเลือกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 เนื่องจากสะดวกต่อการใช้งานเพื่อป้องกันมลภาวะต่างๆ เพิ่มความทนทานต่ออากาศ น้ำ สารเคมีต่างๆ และเพื่อไม่ให้สัมผัสกับความชื้น นอกจากนี้สารเคลือบผิวยังช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรงขึ้น ทนทาน และอายุการใช้งานยาว นานขึ้น ซึ่งตรงกับการทดสอบวิเคราะห์ความสะท้อนน้ำผ้า พบว่าการเคลือบโดยวิธีการฉีดสเปร์ยพ่น มีผลการทดสอบอยู่ในระดับ 3 คือผิวผ้าด้านหน้า เปียกเฉพาะบริเวณที่ถูกน้ำพ่นรองลงมา วิธีที่ 1 ผ้าเคลือบด้วยวิธีการจุ่ม และวิธีที่ 2 ผ้าเคลือบด้วยวิธีการทา คิดเป็นร้อยละ 20 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความต้านทานของสารเคลือบผิวบนเศษผ้าเหลือใช้เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์

เทคนิคการเคลือบผิวผ้า	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
วิธีที่ 1 ผ้าเคลือบด้วยวิธีการจุ่ม	1	20
วิธีที่ 2 ผ้าเคลือบด้วยวิธีการทา	1	20
วิธีที่ 3 ผ้าเคลือบด้วยวิธีการฉีดสเปร์ยพ่น	3	60

ผลการวิเคราะห์ความสะท้อนน้ำการทดสอบด้วยเทคโนโลยีผ้าเคลือบโดยเทคนิควิธีการจุ่ม วิธีการทา และวิธีการฉีดสปรย์พ่น ดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสะท้อนน้ำ (ผ้าเคลือบโดยวิธีการจุ่ม)

ความสะท้อนน้ำ : ทดสอบตามมาตรฐาน ISO 4920 : 2012 (E)	
ความสะท้อนน้ำ (ระดับ)	
-ชิ้นที่ 1	1
-ชิ้นที่ 2	1
-ชิ้นที่ 3	1

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสะท้อนน้ำ (ผ้าเคลือบโดยวิธีการทา)

ความสะท้อนน้ำ : ทดสอบตามมาตรฐาน ISO 4920 : 2012 (E)	
ความสะท้อนน้ำ (ระดับ)	
-ชิ้นที่ 1	1
-ชิ้นที่ 2	1
-ชิ้นที่ 3	1

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสะท้อนน้ำ (ผ้าเคลือบโดยวิธีการฉีดสเปรย์พ่น)

ความสะท้อนน้ำ : ทดสอบตามมาตรฐาน ISO 4920 : 2012 (E)	
ความสะท้อนน้ำ (ระดับ)	
-ชิ้นที่ 1	3
-ชิ้นที่ 2	3
-ชิ้นที่ 3	3

หมายเหตุ : ระดับ 0 = ผิวผ้าด้านหน้า เปียกทั้งหมด
ระดับที่ 1 = ผิวผ้าด้านหน้า รอบบริเวณที่ถูกน้ำพ่น เปียกทั้งหมด
ระดับที่ 2 = ผิวผ้าด้านหน้า รอบบริเวณที่ถูกน้ำพ่น เปียกบางส่วน
ระดับที่ 3 = ผิวผ้าด้านหน้า เปียกเฉพาะบริเวณที่ถูกน้ำพ่น
ระดับที่ 4 = ผิวผ้าด้านหน้า มีหยดน้ำเล็กๆ เกาะอยู่เล็กน้อย หรือรอยเปียกเล็กน้อย
ระดับที่ 5 = ผิวผ้าด้านหน้า ไม่มีหยดน้ำเล้กๆเกาะอยู่และไมมีรอยเปียก

ผลการวิเคราะห์ความสะท้อนน้ำ ผ้าเคลือบโดยวิธีการจุ่ม ผ้าเคลือบโดยวิธีการทา อยู่ในระดับที่ 1 ผิวผ้าด้านหน้า รอบบริเวณที่ถูกน้ำพ่น เปียกทั้งหมด จากตารางที่ 4 และ 5

ผลการวิเคราะห์ความสะท้อนน้ำ ผ้าเคลือบโดยวิธีการฉีดสเปรย์พ่น อยู่ในระดับ 3 ผิวผ้าด้านหน้าเปียกเฉพาะบริเวณที่ถูกน้ำพ่น จากตารางที่ 6

วิธีการจุ่ม
รูปทรงดูแข็งไม่เป็นธรรมชาติ

วิธีการทา
ไม่ได้รูปทรง มีความอ่อน

วิธีการฉีดสเปรย์พ่น
รูปทรงดูเป็นธรรมชาติ

ภาพที่ 2 แสดงการทดสอบความต้านทานของสารเคลือบผิวบนเศษผ้าเหลือใช้เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน โดยใช้หลักเกณฑ์ความเชี่ยวชาญทางด้านดอกไม้ประดิษฐ์ และด้านศิลปะประดิษฐ์ แสดงความคิดเห็นจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของ เศษผ้าฝ้าย ผ้าหม้อฮ่อม และผ้าจกสุโขทัย ที่ทำการเคลือบเจลาติน และนำตัวอย่างผ้าแนบให้ผู้เชี่ยวดูพร้อมคัดเลือกดอกไม้ ที่ควรนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย พบว่า ผู้เชี่ยวชาญเลือกดอกไฮเดรนเยีย ดอกทิวลิป และดอกกล้วยไม้ฟาแลน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาเลือกดอกกล้วยไม้แวนด้า และดอกบัวหลวง คิดเป็นร้อยละ 60 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า

ชนิดของดอกไม้	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
ดอกไฮเดรนเยีย	4	80
ดอกทิวลิป	4	80
ดอกกุหลาบ	2	40
ดอกกล้วยไม้ฟาแลน	4	80
ดอกกล้วยไม้แวนด้า	3	60
ดอกบัวสาย	1	20
ดอกแคทรียา	2	40
ดอกเฟื่องฟ้า	1	20
ดอกโบตั๋น	1	20
ดอกบัวหลวง	3	60

ตารางที่ 8 ผลความพึงพอใจด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โครงการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย

(n = 30)

ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.63	มากที่สุด
2. ตรงกับความต้องการ	4.40	มาก
3. มีความน่าสนใจ	4.53	มากที่สุด
4. ระยะเวลาจัดอบรม	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	**4.59**	**มากที่สุด**

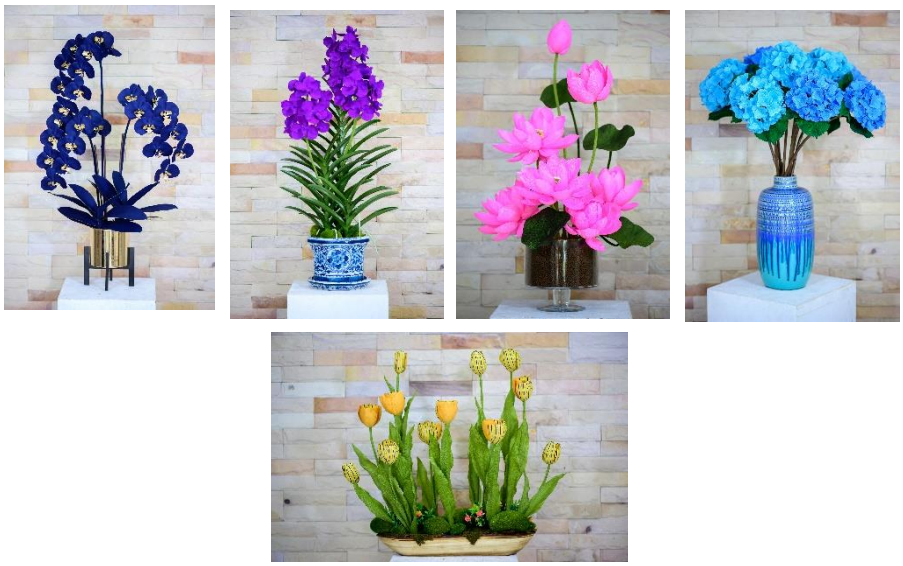
ตารางที่ 8 กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 และจากการประเมินผลในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจระยะเวลาจัด

อบรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 รองลงมาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.63 มีความน่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 และตรงกับความต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.40

ตารางที่ 9 ผลความพึงพอใจด้านคุณค่าและประโยชน์ใช้สอย โครงการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย

ด้านคุณค่าและประโยชน์ใช้สอย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. เป็นการส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมเศษผ้าพื้นเมือง	4.90	มากที่สุด
2. เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าพื้นเมืองในจังหวัดสุโขทัย	4.83	มากที่สุด
3. ผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเป็นของที่ระลึก ของตกแต่งบ้าน	4.87	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	**4.87**	**มากที่สุด**

ตารางที่ 9 กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อด้านคุณค่าและประโยชน์ใช้สอย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.87 และจากการประเมินผลในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจเป็นการส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมเศษผ้าพื้นเมือง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 รองลงผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเป็นของที่ระลึก และของตกแต่งบ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.87 และเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าพื้นเมืองในจังหวัดสุโขทัย ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83

ภาพที่ 3 แสดงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ (เคลือบโดยวิธีการฉีดสเปร์ยพ่น)

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญ

ศึกษาเทคนิคการเคลือบผิวเศษผ้าเหลือใช้จากกระบวนการตัดเย็บ เพื่อการทดสอบความต้านทานของสารเคลือบผิวบนเศษผ้าเหลือใช้เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ และเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า

ข้อมูลทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มีความเชี่ยวชาญทางด้านดอกไม้ประดิษฐ์ และด้านศิลปะประดิษฐ์ จบการศึกษาปริญญาโท ปริญญาตรี ซึ่งมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคการเคลือบผิวเศษผ้าเหลือใช้จากกระบวนการตัดเย็บ ด้วยสารเคลือบผ้าเจลาติน จำนวน 3 สูตร พบว่า สูตรที่ 3 มีความเหมาะสมมากที่สุด (ร้อยละ 60) รองลงมา คือสูตรที่ 1และ 2 (ร้อยละ 20 เท่ากัน) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำสูตรที่ 3 คือเจลาตินแบบผง ชนิดบีที่ทำจากหนัง กระดูกของโค และกระบือ ซึ่งเป็นสารเคลือบที่สามารถหาได้ทั่วไป และมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ ช่วยในการเพิ่มความทนทาน และขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ได้ดี เพิ่มอายุการใช้งานให้กับดอกไม้ประดิษฐ์ที่เป็นฝีมือพร้อมสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทดสอบความต้านทานของสารเคลือบผิวบนเศษผ้าเหลือใช้เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ จำนวน 3 วิธี พบว่า วิธีที่ 3 ผ้าเคลือบด้วยวิธีการฉีดสเปรย์พ่น มีความเหมาะสมมากที่สุด (ร้อยละ 60) รองลงมา วิธีที่ 1 ผ้าเคลือบด้วยวิธีการจุ่ม และวิธีที่ 2 ผ้าเคลือบด้วยวิธีการทา (ร้อยละ 20 เท่ากัน) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการฉีดสเปรย์พ่น มาใช้กับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ เนื่องจากสะดวกต่อการใช้งานเพื่อป้องกันมลภาวะต่างๆ เพิ่มความทนทานต่ออากาศ น้ำ สารเคมีต่างๆ และเพื่อไม่ให้สัมผัสกับความชื้น นอกจากนี้สารเคลือบผิวยังช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรงขึ้น ทนทาน และอายุการใช้งานยาว นานขึ้น ซึ่งตรงกับการทดสอบวิเคราะห์ความสะท้อนน้ำผ้า พบว่าการเคลือบโดยวิธีการฉีดสเปรย์พ่น มีผลการทดสอบอยู่ในระดับ 3 คือผิวผ้าด้านหน้า เปียกเฉพาะบริเวณที่ถูกน้ำพ่น จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกดอกไม้เที่เหมาะสมของ ผ้าฝ้าย ผ้าหม้อฮ่อม และผ้าจกสุโขทัยสำหรับนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้า พบว่า ลักษณะดอกที่เหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ ดอกไฮเดรตเยีย ดอกทิวลิป และดอกกล้วยไม้ฟาแลน (ร้อยละ 80 เท่ากัน) รองลงมา ได้แก่ ดอกกล้วยไม้แวนด้า และดอกบัวหลวง (ร้อยละ 60 เท่ากัน)

2. อภิปรายผล

เพื่อศึกษาเทคนิคการเคลือบผิวเศษผ้าเหลือใช้จากกระบวนการตัดเย็บ เพื่อการทดสอบความต้านทานของสารเคลือบผิวบนเศษผ้าเหลือใช้เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ และเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้ามีการใช้เทคโนโลยีสารเคลือบเจลาตินแบบผง ชนิดบีที่ทำจากหนัง กระดูกของโค และกระบือ ซึ่งเป็นสารเคลือบที่สามารถหาได้ทั่วไป สูตรสาร

เคลือบผ้าเจลาติน เหมาะสมกับการนำมาใช้กับผ้าใยธรรมชาติ เนื่องจากหลุดง่าย จึงมีความจำเป็นในการนำเจลาตินมาเคลือบผ้าก่อนนำมาทำผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ เพื่อให้การตัดกลีบ อัดกลีบ รีดกลีบ มีความคงรูปและขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ได้ดี และสำหรับเทคนิควิธีการเคลือบผิวผ้าด้วยวิธีการฉีดสเปร์ยพ่นเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดต่อการใช้งานของกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากสะดวกต่อการใช้งาน และป้องกันมลภาวะต่างๆ เพิ่มความทนทานต่ออากาศ ละอองน้ำ แต่ในระบบอุตสาหกรรมอาจเป็นวิธีการเคลือบด้วยวิธีการจุ่ม และวิธีการทา มีความเหมาะสมมากกว่าการฉีดสเปร์ยพ่น

ด้วยเหตุผลเหล่านี้การนำสารเคลือบเจลาตินและสารเคลือบสำหรับการนำมาประดิษฐ์ดอกไม้ สูตรสารเคลือบผ้าเจลาติน มีความเหมาะสมกับการนำมาใช้กับผ้าใยธรรมชาติ เนื่องจากหลุดง่าย จึงมีความจำเป็นในการนำเจลาตินมาเคลือบผ้าก่อนนำมาทำผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ เพื่อให้การตัดกลีบ อัดกลีบ รีดกลีบ มีความคงรูป และขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ได้ดี และสำหรับเทคนิควิธีการเคลือบผิวผ้าด้วยวิธีการฉีดสเปร์ยพ่นเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดต่อการใช้งานของกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากสะดวกต่อการใช้งาน และป้องกันมลภาวะต่างๆ เพิ่มความทนทานต่ออากาศ ละอองน้ำ แต่ในระบบอุตสาหกรรมอาจเป็นวิธีการเคลือบด้วยวิธีการจุ่ม และวิธีการทา มีความเหมาะสมมากกว่าการฉีดสเปร์ยพ่น

รูปแบบผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ มีการนำวัสดุมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มเป้าหมายได้สอดคล้องกับแนวความคิดของ (Chaowang, 2009) กล่าวว่า การออกแบบ การทำลวดลาย จักสาน การย้อมสี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นความรู้ใหม่ที่พัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ (Chongram, 2011) การออกแบบที่มีเอกลักษณ์เด่นเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นสิ่งสำคัญคือควรพัฒนาลวดลายผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการประยุกต์เพื่อดึงดูดความสนใจ

ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีระยะเวลาจัดอบรมไม่มากเกินไป สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทำให้มีความน่าสนใจ ตรงกับความต้องการของชุมชน สอดคล้องกับแนวคิดของคณะผู้วิจัยโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย

ด้านคุณค่าและประโยชน์ใช้สอย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากผลิตภัณฑ์เป็นการส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมเศษผ้าพื้นเมือง มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเป็นของที่ระลึกของตกแต่งบ้าน เป็นการส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์เศษผ้าในจังหวัดสุโขทัย ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มเป้าหมายได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ (Chaikanbang, 2004) กล่าวว่า การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่นอย่างสมดุลและยั่งยืน สามารถตอบสนองประโยชน์ของชุมชนและจำหน่ายเสริมรายได้ต่อไป

การนำไปใช้ประโยชน์ โครงการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่ง เสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย โดยการ นำเศษผ้าเหลือใช้ ของสุโขทัย เช่น ผ้าฝ้ายทอมือ ผ้าหม้อฮ่อม และผ้าจกสุโขทัย มาพัฒนาเป็นดอกไม้ประดิษฐ์ โดยนำเอาเทคโนโลยีการเคลือบผิวผ้าแบบกันน้ำซึ่งเป็นเทคนิคที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันมาผสมผสานให้เข้ากับผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ เพื่อยืดอายุการใช้งานและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าที่จะนำไปจำหน่ายในชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดสุโขทัย ให้เป็นผลิตภัณฑ์ 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ให้มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ดั้งเดิม และสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆที่หลากหลายให้กับชุมชน และยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสร้างความมั่งคั่งทางเศรษกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

ผลที่ได้รับเป็นทางเลือกให้กับผู้ที่นิยมวัสดุท้องถิ่น และส่งเสริมสนับสนุนแนวคิดใหม่ๆให้กับชุมชน เพื่อต่อยอด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรติดตามแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จากเศษผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย
2. พัฒนาแนวทางการสร้างผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ๆ

References

Bunyika, P. (2016). *Finishing decoration reflecting paper water from sessile bark for handicraft products* . Pathumthani: Master's thesis, Faculty of Home Economics Technology, University of technology Rajamangala Thanyaburi (In Thai).

Chaikanbang, C. (2004). *Come and ask for community business case study: "Fai Mai Ancient Bamboo" Kalasin network* . (In Thai).

Chaowang, S. (2009). *Application of folk wisdom in the development of commercial wicker Nakhon Ratchasima Province.* Mahasarakham: Master of Arts Thesis Cultural Sciences Mahasarakham University. (In Thai).

Chongram, W. (2011). *Design and development of artificial flower packaging from mulberry paper and para rubber to transport Artificial flower handicraft group made from mulberry paper and para rubber, Klantha sub-district, Muang district, Changburiram province* . (In Thai).

Yingcharoen, S. (2002). *Artificial flowers.* Bangkok: Dan Suttha Printing House (In Thai).

Yomana, J. (2011). *The Effects of Teaching with Historical Methods on Learning Achievement and Critical Thinking Ability on Phuket Local History for Mathayomsuksa 4 Students at Muang Thalang School Phuket.* (In Thai).